

535

НАУЧНАЯ БИБЛИОТЕКА - ТЮРКСКОГО
ДЕПОЗИТНАЯ
79.39 15.5.84

НАЧАЛНО РЪЖКОВОДСТВО

ЗА

ДЛЪЖНОСТИ ТЪ НА ЧЕЛОВЪКА

СОЧИНЕНИЕ

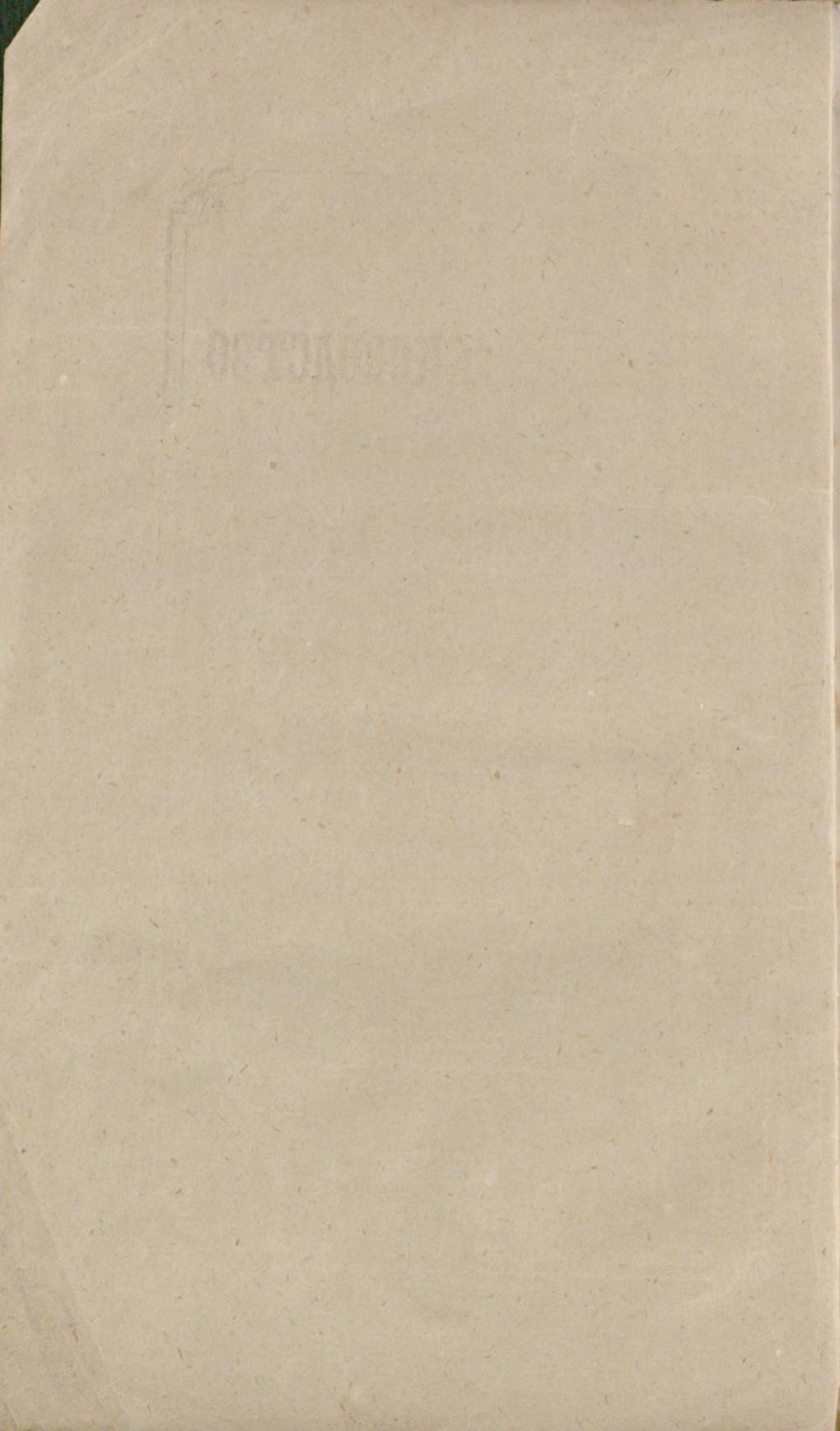
ФРАНГИСКА СОАБІЯ

ПРЕВОДЪ

П. Р. СЛАВЕЙКОВА,

за употребеніе въ първоначални - тъ
училища.

ИЗДАНІЕ ПЪРВО.

535

НАЧАЛНО РЖКОВОДСТВО

ЗА

ДЛЪЖНОСТИ ТЪ НА ЧЕЛОВЪКА

СОЧИНЕНИЕ

ФРАНГИСКА СОАБІЯ

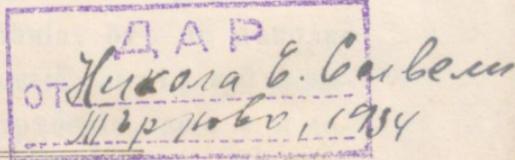
ПРЪВОДЪ

П. Р. СЛАВЕЙКОВА,

за употребение въ първо-началны-тъ училища.

ИЗДАНIE ПЪРВО.

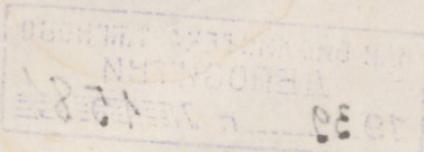
Посвещава са Господину Х. Д. Х. Ничеву.

ВЪ ВѢНД.

КНИГОПЕЧАТНИЦА ИП. МЕХИТАРИСТОВЪ.

1861.

252

ОВТЭДОБОЖАЧА СЫЛГАН

АЛДАНОРДАР АН АТ НҰЗОНДАСЫД

АЛДАНОРДАСЫД

РІАДА СОАРА АКІЛТАПФ

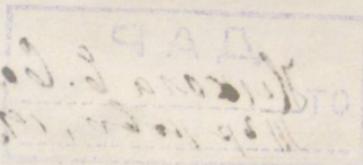
АДАНАСЫ

КІОДАЙМАКСЫ ЧА

БШЫЛЫРУ АТ-МІНЕВІЯ-ОДАР АЛ ЕІҢЕДІЛДІКУ БЕ

ОДАНАСЫ ДІПБОДА

ДАСЫРІН ХАДАХ үндешеңдік аз жағыммен

Жыныс ая

ДІПБОДАСЫНДА АЛ ЕІҢЕДІЛДІКУ

.1881

Андр. Е. Радев

Господине Д. Х. Ничевъ.

Малка е книжката която ви подносямъ, но голѣма е полза та, която е произвождала и произвожда тя въ улучшеніе то на нравы тѣ въ единъ-кой дае народъ. Тя е прѣведена почти на сички-тѣ Европейски языци, и е введена на съ-каждѣ въ учулища та, дѣто са прѣподава като първа и здрава основа за въспитаніе то на младежи-тѣ. Въ три-четыри десетки години отгро-рѣ, тя брои двадесетъ издания, отъ по нѣколко хиляди екземпляра, на гръцкий езыкъ; туй показва, всеобщо то нейно употребленіе, еще е и до-казателство за достоинство то на това Соабіево дѣло.

Познанство то ми съсъ Васъ дава ми право да Ва' почтж съсъ посвещеніе то на тѣзи толкози

Български Драматични

добра книжка; съ прѣвожданіе-то на която и азъ, споредъ силы тъси, желаіж да спомогніж на Вашята ревность и желаніе за образованіе то на наши тъ млады Българчета.

Пріимѣте впрочемъ благосклонно този малъкъ мой приносъ, приятелю, и прибързайте да снабдите съ ожиданна та отъ него полза наши тъ млады Българчета.

Вашъ искренни

П. Р. Славейковъ.

—тв а тъкъ си, гноавълноффод из-съза и знато ѹд
ко онозъен отноз а то, гълъбъ вѣт пруди ѹд-въз
възъвъд вѣт отноз леинъравоффод ляля идевълъж
и вѣт ато кълър ствърънъсъ, єфод миенъмъсъ

Прѣдувѣдоменіе.

Наука како да придобыи чељкъ добры нъравы.

Найглавно то ученіе, което трѣба да изучи
сѣкъ чељкъ на млады години е благонъравіе-то
защото токо то опитомя чељка' и го направя до
отличя отъ скотовы-тѣ и отъ звѣрове-тѣ; то го
приготвя да промине и на този свѣтъ живота' си
честито, и въ будущыя да получи вѣчно бла-
женство.

Единствено то средство за да придобые че-
лѣкъ добры нъравы е да са приучи на тѣхъ отъ
младъ възрастъ; а за да са приучи лесно на тѣхъ
трѣба отъ дѣтичество еще да започена да учи тѣзи
наука, която управя способности тѣ и учи сѣкого
какъ може да добые добры нъравы.

Благонъравіе-то е наука, която учи чељка'
какъ да смѣря нъравы-тѣ си и да става добъръ
чељкъ; учи го сирѣчъ, какво трѣба да пази и какъ
да са обхожда за да е доброъравенъ.

Истина че и отъ друженіе-то съ доброърав-
ни хора, чељкъ може да добые добры нъравы и

да стане и самъ-си доброныравенъ, но пакъ е нужно да изучи тѣзи правила, отъ които погледно са ржководи къмъ доброныравие; защото тие правила запомнени добръ, въспиратъ чељка отъ зло и управятъ го на добро.

Който ище да е благоныравенъ, той трѣба: първо да познава свои-тѣ, споредъ състояниe-то, си обязанности, и да ги пази и испълня; второ, да знае въ съко обстоятелство, какъ да са обхожда прилично съсъ сички тѣ членове на общество-то, въ което са намѣрва. Но туй наука та на благоныравие то са дѣли на двѣ части: първа-та содържя за обязанности тѣ, а втора-та — за обхода та па съкиго.

ВРУЧИ ВЪ ВѢДѢЦИИ ОТЪ МИХАИЛЪ Н

Втора-та частъ на туй сочиненіе изоставихмы, едно, защото трудолюбивия нашъ Соотечественникъ Т. Н. Шишковъ ѝ има прѣведена и печитана, и друго, защото и ный сми на туй мнѣніе да са печитя на особна книжка за по малораслы тѣ дѣчица.

—ЭР ЭМДЕДДИНЪ ВЪ ВѢДѢЦИИ

—ЭТО ДѢДДИ СИ ПРУЧИ ВЪ ВѢДѢЦИИ **П. Р. С.** ИАС

ДѢДДИ ВЪ ОНОЕУ ПРУЧИ ВЪ ВѢДѢЦИИ **П. Р. С.** ИАС

ДѢДДИ ВЪ ВѢДѢЦИИ **П. Р. С.** ИАС

въл и бѣлъни, сини, зелени, жълти, оранжеви, розови
и т. д. и т. п. къмъ то, което е имало отъ
тези видове землини, а чрезъ тяхъ са стояли
зидъ и юртъ на българите, ако възникнатъ въз-
можностъ да са имали т. н. землини, т. е.

Часть Първа.

За обязанности тѣ на челѣка.

Въежданie.

Обичанность са назва онази длѣжностъ, която съкъй, наспроти състояніе то си, трѣба да има, къмъ Бога, къмъ себе си и къмъ други-тѣ хора.

Който пази тѣзи обязанности, той, и е, и назва са, добъръ и доброизравенъ челѣкъ; а кой-то ги не пази, назва са лошъ и злонъравенъ.

Тѣй като наши-тѣ обязанности сѫ къмъ нась-самы и къмъ други-тѣ хора, назвамы че на съкиго длѣжности тѣ сѫ три вида: първо, длѣжности къмъ Бога, второ, длѣжности къмъ нась-си и трете, длѣжности къмъ други-тѣ хора.

Дѣлъ I.

За длѣжности тѣ ни къмъ Бога.

Богъ е онуй прѣвыше сѫщество, което е създalo, и спазва сичко, и като създатель на сичко, то и господарь е на сичко, и може еще,

ВЪ ВѢНѢ.

У КНИГОПЕЧАТНИЦИ ИИ. МЕХИТАРИСТОВЪ.

1861.